

Miroslav KRLEŽA:

I) VESPER GRAVIS IMBRE

Vesperascente caelo cruentus fuit impetus nubium
Populi perterritae demiserunt capita
ut homines certiores mortis facti.
Turbo spiras cinereas in albo tramite vibrabat.

Ardentes lucernae flaventes
coloribus crepusculi ardebant.
Et dies ex vita egressus
sulphureo igne combustus.
* Et nunc tristis vesper imbre gravis flet
cantiunculas placidas ac lentas,
dum tectorum lumina ardent.

II) NOX IN SALICTO
TEMPORE VERNO

Salices nigrae tacent ut terricula nocturna
et Luna magnam nubem percutit.
Lumen ardet et extinguit
ac grana stellarum maturescunt.
Turbo in salicibus flet
et lucernam flavam
lumen lunae oscillat.
Cogitationes meae sunt tepidae.
ut palmae mulieris iuvenis
Cogitationes meae sunt tepidae.
Ut aqua veris influunt
et uspiam aqua profluens in anima mea murmurat.
O aqua profluens animae meae, o praesensio verna!
Heu, clamo in lumine lunae in deserto salicto
et undas argenteas calco
et luminibus nitidis caelorum pila ludo
et in sublime iacto.
Ut pellucens umbra in agris gradum corripio et clamo.
Salices nigrae tacent et Ver Magnum,
placidum, luna plenum, aeternum
circumvolat et faustam precationem
fert manu nitida.